

Etika a „první filosofie“

Podle Aristotela náleží do „první filosofie“ pouze matematika, fyzika a theologie, přičemž matematika a theologie se zabývají pouze tím, co je bez hnutí, co je neměnné. Etika se však týká chování a jednání, tedy něčeho, co je v pohybu. Sám Aristotelés ovšem etiku zahrnuje mezi praktické disciplíny, ale to nám nepřekáží, abychom si položili otázku, nemůžeme-li nějakou část nebo složku etiky chápat jako spojenou nebo alespoň velmi blízkou právě „fysice“, a to bez ohledu na to, že to je proti veškeré nejstarší i pak pozdější tradici, která zprvu začala samy etické normy chápat jako neměnné a proto teoreticky nahlédnutelné, zatímco místně i časově proměnlivé způsoby jednání a chování svěřovala empirii a vždy jen částečnému popisu (vlastně tedy etologii).

(Písek, 091104-3.)